

Medewerkster van 'De Krant' schrijft

Column

'k Ben met onze kater Gijs in therapie bij een 'dierenfluisteraar'. Nee, ik ben niet gek geworden, maar onze kater Gijs blijktbaar wel. Hij komt nog twee à drie keer per week even thuis, en de rest van de week zien we hem niet. En daar hebben we natuurlijk geen zin in, zo'n "halve kat". Heb zelf sterk het vermoeden dat hij door één van onze burens wordt binnengehaald, iets wat uiteraard niet de bedoeling is. Gijs is onze kat en wij betalen alle dierenartsbezoekjes en het voer (voor een paar keer per week). Daarnaast vind ik het geen prettig idee dat iemand anders met onze kat zit te knuffelen. Als ze dat zo nodig willen, lijkt me het zelf aanschaffen van een huisdier een betere optie dan het 'stelen' van andermans kat.

Maar goed, ik heb actie ondernomen en een 'dierenfluisteraar' in de arm genomen. Deze kan contact met kater Gijs maken en hem bijvoorbeeld vragen waarom hij zo weinig thuis komt. Deze dierenfluisteraar, een aardige mevrouw, gaat er van uit dat Gijs haar openhartig vertelt waar hij de dagen doorbrengt. Tevens verwacht zij dat onze grote sterke grijze Maine Coon haar toevertrouwd of er een andere reden is waarom hij bijna niet meer thuiskomt. Woensdagavond kan ik haar bellen, want dan heeft zij contact met Gijs gehad en krijg ik uitleg. Best wel spannend, want of je er nu wel of niet in gelooft, het zal toch wat wezen als de vrouw met dingen op de proppen komt die alleen Gijs en wij, zijn baasjes, weten. Straks zegt Gijs dat hij zo weinig thuis is omdat hij mij niet aardig vindt, of dat ik een merk kattenvoer koop dat hij niet lust.

Het leukst zou ik het persoonlijk vinden als hij vertelt dat hij door andere mensen, compleet met naam en adres natuurlijk, wordt vastgehouden. Dan hebben we woensdagavond namelijk feest! Ga ik direct aanbellen en mijn kat terugeisen. Kan ik me eindelijk weer eens uitleven en zal onze anders zo rustige buurt weten dat er een H..... in hun straat woont. 'k Vind het sowieso een raar idee om andermans kat in huis te halen, dat hoort niet. Maak me elke keer weer ongerust als die grote grijze kater niet thuiskomt. Er kan altijd van alles gebeuren natuurlijk, maar het vermoeden dat Gijs binnen wordt gehouden door anderen leeft heel sterk bij mij en daar word ik niet bepaald vrolijk van.

Woensdagavond weet ik meer en als de mensen die Gijs wellicht binnenhouden dit lezen is het voor hen toch al te laat om Gijs buiten de deur te zetten, want onze Gijs is niet dom en kan heus wel een adres en huisnummer onthouden hoor.....

Column

Ik wil nog even terugkomen op de Krolumn van vorige week. Immers kater Gijs werd vermist en een ingeschakelde 'dierenfluisteraar' moest uitkomst bieden.

De 'fluisteraar' wist alleen de naam van het vermiste huisdier (Gijs dus), dat er een kattenluik in de woning aanwezig was en dat kater Mido ook bij ons woont. Niet bijster veel informatie, maar ja, je bent 'fluisteraar' of je bent het niet.

Op het afgesproken tijdstip belde ik en ja, ze (de fluisteraar) had inmiddels contact met onze Gijs gehad hoor.... Nog steeds stond ik er een beetje sceptisch tegenover en dacht, laat maar praten, ik zie wel wat er van waar is. Nou, dat heb ik geweten! Onze Gijs brandde gelijk tegen haar los over het feit dat hij met 'een kneus' samenwoont die heel erg dom is en de hele dag zit te kwijlen. Onze andere kater is namelijk anderhalf jaar geleden (per ongeluk) met de auto overreden door dochterlief waardoor niet alles meer werkt zoals het hoort. Inderdaad, veel kwijlen en een hersenbeschadiging.

Gijs meldde verder dat hij de andere kat soms ook wel grappig vindt omdat hij hem echt van alles wijs kan maken! Vond het al een beetje eng worden, helemaal toen Gijs aan de 'Fluisteraar' vertelde waar hij zit, in een bos vlakbij naast de ven, 700 meter ten oosten van ons huis. Nu kan je veel bedenken, maar ik had de vrouw dus echt niet verteld waar wij wonen, ze had geen adres

of plaatsnaam, dus ik had ook acht hoog op een flat in Groningen kunnen wonen.

Tevens vertelde Gijs aan haar dat, als hij in nood zou zitten of 'gewond' zou raken, hij altijd naar mij zou toekomen en dan zijn excuus zou aanbieden voor de zorgen die hij mij had bezorgd tijdens zijn vermissing. Er was dus weinig aan de hand, behalve dus dat Gijs, zo als hij het zelfde laconiek noemde, 'tijdelijk een ander woonadres' heeft gevonden.

Ik heb het er niet bij laten zitten en heb het bewuste bos na veel zoeken gevonden, exact 700 meter van ons huis compleet met ven en heb dit hele bos uitgekamd. Zo goed zelfs dat ik met de auto vast kwam te zitten en door manlief moest worden gered, maar dat terzijde.

Zaterdag kwam Gijs even thuis, maar gedroeg zich zo vervelend dat ik hem boos heb toegeroepen dat hij maar beter in het bos kon gaan wonen, dat hij daar qua gedrag thuishoort. Waarop Gijs mij verwaand voorbij liep en via het kattenluik ons huis verliet en wederom een nacht wegbleef.

En zondagmorgen stond hij daar, ernstig gewond aan zijn poot en zeer aanhalig. Wat had Gijs de 'fluisteraar' ook nog maar verteld? "Als ik gewond raak kom ik direct naar huis".

De hele zondag heeft Gijs liggen knuffelen met mij, terwijl hij daar eigenlijk nooit iets van wil weten. En, ik kan het me verbeelden, maar ik meende af en toe te zien dat hij ietwat lacherig naar onze kneus keek terwijl die zat te kwijlen.